

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ,

ΑΠΟΜΑΧΟΣ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΥΛ. ΑΒ. (ΑΘΗΝΗΣΙ, 15 Μαρτίου 1861.) Ἀριθ. 32.

Ἐκτίμησις τῶν ἀποστάσεων

ΔΙΑ ΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ,

Ἐγκαιροθεῖσα ὑπὸ Πάνου, Θεοδώρου Κολοκοτρώνη πρόφην
ἀξιωματικοῦ τοῦ Μηχαρικοῦ. (α)

§ 1. Ὁ μεταξὺ πολλῶν ἀποστάσεων λόγος εὑρίσκειται ἐπίσης
διὰ τοῦ λόγου τῶν ἀναγκαίων χρόνων εἰς τὸ νὰ διατρεχθῶσιν
αὐταὶ διὰ κανονικῆς κινήσεως· διότι, ἀναγνωρισθεῖσης ἐκ τῶν
προτέρων τῆς ταχύτητος τῆς κινήσεως ταύτης, ἦτοι τοῦ δια-
τρεχθέντος διαστήματος κατὰ τὴν μονάδα τοῦ χρόνου (μονά-
δος τοῦ χρόνου οὔσης τοῦ δευτερολέπτου διὰ τὰς ταχέας κι-
νήσεως καὶ τοῦ λεπτοῦ διὰ τῆς βραδείας), θέλομεν ἐκτιμῆσαι μῆ-
κός τι A , πολλαπλασιάζοντες τὴν ταχύτητα ταύτην T διὰ
τοῦ ἀριθμοῦ Λ τῶν μονάδων χρόνου, αἱ ὁποῖαι ἐδαπανήθησαν
εἰς τὸ νὰ διατρεχθῇ τὸ ῥηθὲν μῆκος· δηλαδὴ θέλομεν ἔχει
 $A = \Lambda T$.

§ 2. Καὶ διὰ νὰ μὴ ἦναι ἀνάγκη νὰ παρατηρῆται εἰμὴ ὁ
ἀντιστοιχῶν εἰς ἕκαστον ὁδοιπορικὸν μῆκος χρόνος, ἐξετιμῆθη
διὰ πειραμάτων ὁ κατὰ λεπτὸν συνήθης δρόμος

(κ) Νῦν τοῦ πυροβολικοῦ Σ. Δ.

τοῦ Πεζοῦ.	μ.
Εἰς βῆμα βραδύ, 76 βήματα κατὰ λεπτόν=	50
Εἰς βῆμα σύνθετος 85 ἕως 90 βήματα » =	60.
Εἰς βῆμα ὀδοπορικόν 100 » » =	66.
Εἰς βῆμα ταχὺ 120 » » »	81.
Εἰς βῆμα δρομαῖον	100.

τοῦ ἰππείως.	μ.
Εἰς βῆμα κατὰ λεπτόν 100, κάμνοντος	120 βήματα.
Εἰς τριποδισμόν (trot) » 210, »	200. »
Εἰς τάχος 300 ἕως 350 »	100. »
Τῆς ταχυδρομικῆς ἀμάξης 200 ἕως 250 μ. κατὰ λεπτόν.	

* Ἐστω ὅτι διηλύσαμεν ὁδόν τινα εἰς βῆμα δρομαίων ἐπὶ τρία λεπτά τῆς ὥρας. Καθ' ἃ ἐδειξαμεν = HT Λ τὸ ζητούμενον μῆκος, Λ ὁ ἀριθμὸς τῶν λεπτῶν 3, ἐκ τοῦ πίνακος T ἰσοῦται εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν 100 μ. Ἀντεισάγοντες εὑρίσκωμεν $A = 3 \times 100 \mu. = 300 \mu.$

§ 3. Ὑπάρχουσι περιστάσεις, καθ' ἃς ἀρκοῦμεθα εἰς τὸ νὰ πορίζωμεθα τὰς κατ' εὐθείαν μεγάλας ἀποστάσεις, ἐκ τῶν ὀδοπορικῶν μηκῶν, καθ' ἃ τ' ἄκρα αὐτῶν ἀπέχουσί, λαμβάνοντες τὰ $\frac{4}{5}$ τῶν μηκῶν τούτων, ὅταν τὸ μεταξὺ ἕδαφος εἶναι πολὺ ἀνώμαλον, καὶ τὰ $\frac{6}{7}$ ὅταν ᾖ ἰσὺς ἢ ὀλίγον ἀνώμαλον. Δηλαδὴ θέλομεν ἔχει, καλοῦντες Π καὶ Π' τὰ δύο εἶδη τῶν ὀδοπορικῶν μηκῶν, καὶ Λ τὴν κατ' εὐθείαν ἀπόστασιν.

$$A = \frac{4}{5} \Pi \quad A = \frac{6}{7} \Pi'$$

ΔΙΑ ΤΟΥ ΗΧΟΥ.

Πρὸς ἐκτίμησιν μεγάλων ἀποστάσεων, μετεχειρίσθησαν τὸν τρόπον καθ' ὃν ὁ ἤχος διαδίδεται. Οὕτως, ἀφοῦ παρατηρήθη διὰ τῆς πνευματικῆς ἀντλίας, ὅτι ὁ ἀήρ εἶναι τὸ μέσον τῆς διαδόσεως τοῦ ἤχου, ἐσύγκριναν τὴν στιγμιαίαν τοῦ φωτὸς μετὰ τῆς ταχύτητος τοῦ ἤχου εἰς τὴν ἀτμοσφαιρῶν, καὶ εὑροῦ

τὴν ταχύτητα ταύτην πολὺ ὀρισμένην καὶ σταθεράν, τοῦ ἤχου ὄντος βαρέος, ὀξέος, ἐντόνου ἢ ἀσθενοῦς. Ἀνεγνώρισαν δὲ ὅτι οὗτος διατρέχει (333, μ., 61) 34 δεκάμετρα ὡς ἔγγιστα κατὰ δευτερόλεπτον εἰς ἀτμοσφαιρῶν γαλιναϊάν, ὅτι ὁ ἄνεμος διὰ τὴν μεταβάλλει τὴν ταχύτητα ταύτην, πρέπει νὰ ἔχη ὡς ἔγγιστα τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἤχου καὶ τότε οἱ μὲν συνήθεις ἄνεμοι αὐξάνουσιν ἢ ἐλαττοῦσι κατὰ ἓν δεκάμετρον περίπου τὴν ἐν γαλήνῃ ταχύτητα, οἱ δὲ τῶν τρικυμιῶν ἄνεμοι μέχρι 3 δεκαμέτρων. (1)

Τούτων τσθέντων, ὅταν παρατηρητὴς τις δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ τὸν παρελθόντα χρόνον, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἤχου μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν φθάσει εἰς τὴν ἀκοὴν αὐτοῦ, θέλει εὑρεῖ τὴν ἀπόστασιν καθ' ἣν ἀπέχει ἐκ τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ὁ ἤχος, πολλαπλασιάζων τὸν ἀριθμὸν τῶν δευτερολέπτων τοῦ χρόνου τούτου μετὰ 34 δεκάμετρα, πλέον ἢ μείον τῆς ταχύτητος τοῦ ἀνέμου· ἀλλὰ τῆς ἐκπυροσκοροτήτους τῶν πυροβόλων ὄπλων παρεχούσης φῶς στιγμιαῖον (2) ἔπεται ὅτι

(1) Ταχύτητες τοῦ ἀνέμου κατὰ δευτερόλεπτον

Ὅταν ἔχουμε ἀνέμους μὲν ὀλίγους ἀνέμους	μ	0, 5	Ἄνεμος μόλις αἰσθητός.	Αἱ ταχύτητες αὐτῶν προστίθενται εἰς τὴν τοῦ ἤχου ταχύτητα, ἐὰν ὁ ἄνεμος ἔχη τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, ἀφαιροῦνται δὲ ὁσάκις ἔχη ἐναντίαν.
	1. 0	»	αἰσθητός.	
	2. 0	»	μέτριος.	
	5. 5	»	δυνατός.	
	10. 0	»	δυνατώτερος.	
	20. 0	»	δυνατώτατος.	
	22. 5	»	τρικυμίας.	
	27. 0	»	μεγάλῃς τρικυμίας.	
	36. 0	»	θυέλλης.	
	45. 0	»	θυέλλης ἐκρίζουσης δένδρα.	

(2) Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Δανοῦ ἀστρονόμου Roemer γενομένης κατὰ τὰ 1675, ὡς καὶ τὰς τοῦ Δομενίκου Κασσίνη ἢ ταχύτης τοῦ φωτὸς εἶναι 77 χιλιάδες λεῦγαί τῶν 4000 μ. Συνεπεία τῶν ἀνωτέρω λεχθεισῶν παρατηρήσεων ὡς καὶ ἐτέρων ἄς

ἐὰν παρατηρήσωμεν τὸν παρελθόντα χρόνον ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ φωτός, ἥτις εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἤχου, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἀκούομεν αὐτὸν, θέλομεν δυνηθῆναι νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν ἀπόστασιν, ἥτις διαχωρίζει τὴν στάσιν τοῦ πυροβόλου, ἐκ τοῦ τόπου εἰς ὃν ὁ ἤχος ἐφθασεν.

Ἐπειδὴ τὸ μέσον τοῦτο τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀποστάσεων ἐξαρτᾶται κυρίως ἐκ τῆς παρατηρήσεως τοῦ χρόνου, καὶ ἐπειδὴ τὰ καλλίτερα πρόχειρα χρονόμετρα ἐκτιμῶσι τὸν χρόνον μετ' ἀμφοβολίας $1/4$ ἢ $1/2$ δευτερολέπτου, θέλομεν ἐφαρμύσει αὐτὸ εἰς ἐκείνας τὰς ἀποστάσεις μόνον, ὅσον εἶναι μεγάλαι, ὡς πρὸς τὸ σφάλμα τὸ ὁποῖον ἡ τοιαύτη αὐτῶν ἐκτίμησις νὰ ἐπιφέρει δύναται.

Ἀλλὰ σημειοῦντες διὰ σ τὸ ἀμφοβολικὸν ποσὸν ἐκτιμήσεως τοῦ χρόνου Λ καὶ δι' α τὸ προερχόμενον ἐκ τούτου σφάλμα ἐπὶ τῆς ἀποστάσεως A , θέλομεν ἔχει, μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπὸ τοῦ ἀνέμου προερχομένας μεταβολάς

$$A + \alpha = (\Lambda + \sigma) T$$

Ἐὰν εἰς ταύτην ὑποθέσωμεν Λ (δευτερολέπτα) μηδὲν, ἀναγκαιῶς ἡ ἀπόστασις A ἔσεται μηδὲν, καὶ ἡ ἀνω ἐξίσωσις καταπτά.

$$\alpha = \sigma. T = 1/4 \times 34 \text{ δεκάμετρα.}$$

Ὡστε ἐὰν τὸ χρονόμετρον παρέχη ἀκρίθειαν $1/4$ τοῦ δευτερολέπτου, ἡ τιμὴ τοῦ α θέλει εἶσθαι ἴση μὲ 8 ἢ 9 δεκάμετρα. Καὶ διὰ τοῦτο ὡς κατώτερον ὄριον τῶν διὰ τοῦ ἤχου ἐκτιμητέων ἀποστάσεων θεωρεῖται ἡ ἀπόστασις 80 δεκαμέτρων ἢ 8 ἑκατομέτρων, ὑποκειμένη εἰς σφάλμα $1/10$ τοῦ ἑαυτῆς μήκους· φανερὸν δ' ὅτι ἀπόστασις 8 χιλιομέτρων θέλει ἐκτιμηθῆναι ὑπὸ τὴν περιπέτειαν σφάλματος μὴ υπερβαίνοντος τὸ $1/100$ αὐτῆς.

Ἐπειδὴ τὸ πείραμα τὸ χρησιμεύσαν πρὸς προσδιορισμὸν τῆς

ἐξετέλεσαν οἱ Νευτωνισταί, ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ταχύτης τοῦ φωτός εἶναι ἀκαριαία.

ταχύτητος τοῦ ἤχου, εἰς ἀτμοσφαῖραν γαλινιαίαν ἢ τετραχμῆνιν εἶναι τόσον ἀπλοῦν ὅσον σπουδαῖον, νομιζόμεν ὠφέλιμον νὰ τὸ ἐκθέσωμεν.

Δύο παρατηρηταί B καὶ Γ , ἔχοντες ὠρολόγια δεικνύοντα δευτερολέπτα καὶ τ' ἀπαιτούμενα πρὸς παραγωγὴν ἐκπυρσοκροτήσεως φωτεινῆς, τίθενται εἰς ἐκάτερον τῶν ἄκρων ἀποστάσεως τινος $B\Gamma$, τοσοῦτον μεγάλης ὅσον ἡ ἔκτασις τοῦ ἤχου τὸ ἐπιτρέπει καὶ ἐκτελουμένης διαδοχικῶς τῆς ἐκπυρσοκροτήσεως, ἀρκετὰ ταχέως ὥστε νὰ μὴν ὑπάρξῃ μεταβολὴ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο εἰς τὴν φυσικὴν τῆς ἀτμοσφαίρας κατάστασιν. Ἐκάτερος αὐτῶν σημειοῖ τὸν παρελθόντα χρόνον, ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν βλέπει τὴν λάμπιν ἀναγγέλλουσαν εἰς αὐτὸν τὴν τοῦ ἄλλου ἐκπυρσοκρότησιν, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ ἤχος τῆς ἐκπυρσοκροτήσεως φθάνει εἰς τὴν ἀκοήν αὐτοῦ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐὰν σημειώσωμεν διὰ Λ καὶ Λ' τοὺς ἀριθμοὺς τῶν δευτερολέπτων, τῶν ὁποίων ἔχει χρεῖαν ὁ ἤχος διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν παρατηρητῶν B καὶ Γ , διὰ T τὴν ταχύτητα τοῦ ἤχου, ἢ τὸ διατρεχόμενον παρ' αὐτοῦ διάστημα κατὰ δευτερολέπτον εἰς ἀτμοσφαῖραν γαλινιαίαν, καὶ διὰ Δ τὴν εἰς τὴν ταχύτητα ταύτην, καὶ ἐκ τοῦ ἀνέμου ἀναγομένην διόρθωσιν, θέλομεν ἔχει.

$$\text{Εἰς } B \quad A = \Lambda (T \pm \Delta) = \Lambda \tau \pm \Lambda \Delta \quad \frac{A}{\Lambda} = T \pm \Delta \quad (1)$$

$$\text{Εἰς } \Gamma \quad A = \Lambda' (T \mp \Delta) = \Lambda' \tau \mp \Lambda' \Delta \quad \frac{A}{\Lambda'} = T \mp \Delta \quad (2)$$

προσθέτοντες τὰς δύο τελευταίας Ἐξισώσεις (1) καὶ (2) λαμβάνομεν

$$\frac{\Lambda}{\Lambda} + \frac{\Lambda}{\Lambda'} = 2\tau, \quad \frac{\Lambda\Lambda'}{\Lambda\Lambda'} + \frac{\Lambda\Lambda}{\Lambda'\Lambda} = 2\tau$$

$$\frac{A(\Lambda' + \Lambda)}{\Lambda\Lambda'} = 2T \text{ καὶ } T = \frac{A(\Lambda' + \Lambda)}{2\Lambda\Lambda'} \quad (3)$$

ἀφαιροῦντες τὴν (2) ἐκ τῆς (1) ἐξίσωσις λαμβάνομεν

$$\frac{\Lambda}{\Lambda} - \frac{\Lambda}{\Lambda'} = \mp \Delta - \pm \Delta = \mp 2\Delta \quad \frac{A(\Lambda \pm \Lambda')}{2\Lambda\Lambda'} = \mp \Delta \quad (4)$$

Ὡστε γνωρίζοντες τὴν ἀπόστασιν A . θέλομεν ἔχει τῆς T καὶ τὴν τῆς Δ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς παρατηρήσεως. Τὰς τιμὰς ταύτας ἐξάγομεν ἀπὸ τὰς ἐξισώσεις (3) καὶ (4). Τὸ πείραμα τοῦτο ἐπαναληφθὲν εἰς διαφόρους περιστάσεις ἀτμοσφαιρικές, καὶ εἰς τὰ ἄκρα διαφόρων βάσεων παρέσχε πάντοτε τιμὴν τῆς T 333,61, πολὺ πλησιάζουσαν τῶν 34 δεκαμέτρων, ἐνῶ συγχρόνως ἡ Δ εὐρέθη συμπεριλαμβανομένη μεταξὺ 1 καὶ 3 δεκαμέτρων. Ἡ μορφή τῆς τιμῆς Δ δεικνύει ἐκτὸς τούτου, πῶς δύο παρατηρηταὶ τιθέμενοι ἑκάτερος εἰς τὸ ἄκρον ἀποστάσεώς τινος, δύνανται νὰ προσδιορίσωσι τὸ μῆκος αὐτῆς, ἀνεξαρτήτως τῶν μεταβολῶν, τὰς ὁποίας ὁ ἄνεμος νὰ ἐπιφέρει δύναται.

Ἀναφέρομεν ὡς παράδειγμα τὰς γενομένας τουτοχρόνους παρατηρήσεις ἐν Παρισίοις εἰς τὴν Πυραμίδα Mont-marde καὶ τοῦ πύργου τοῦ Mont-Chery, θέσεων τῶν ὁποίων αἱ ἀποστάσεις 28,530 μ. εἶχον ὑπολογισθῆ τριγωνομετρικῶς.

Εἰς ἑκατέραν τῶν στάσεων τούτων ἔθεσαν ἐν πυροβόλον μεγάλης ὀγκῆς καὶ οἱ παρατηρηταὶ φέροντες τηλεσκοπία καὶ χρονόμετρα καλῶς κανονισμένα εἶχον συνεννοηθῆ περὶ τῆς στιγμῆς τῆς ἐνάρξεως τοῦ πειράματος. Ἐπομένως ἐκπυροσκορηθῆς γενομένης πρῶτον εἰς Mont-Chery ἠκούσθη εἰς Monte-marte ὁ ἦχος 88 δευτερόλεπτα καὶ ἡμισυ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς λάμπης, ἡ ὁποία ἐπροξένησεν αὐτόν, ἐνῶ ἡ ἦχος τῆς εἰς Monte-marte γενομένης σχεδὸν πάραυτα ἄλλης ἐκπυροσκορηθῆς ἐδαπάνησε 81 δευτερόλεπτα διὰ νὰ διατρέξῃ τὸ αὐτὸ διάστημα ἔχοντες λοιπὸν οὕτω. — μ. — μ. — μ.

$$A=28530 \quad A=88,5 \quad A=81$$

$$\text{Ἔθρον } T=340 \quad \text{καὶ } \Delta=15 \quad (1)$$

(1) Νεωτέρων πειραμάτων ἐκτελεσθέντων μεταξὺ Vileguf καὶ Monte-Chery κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1822, ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ θερμοκρασία τῆς ἀτμοσφαιρικής, ἐξήχθη δ' ὅτι, ὑπὸ 0°

πρὸς ἐφαρμογὴν δίδομεν τὸ ἀκόλουθον παράδειγμα.

Ἐν Πυροβόλον ἴσταται ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Πηνυκός, ὁ καιρὸς γαληνιαῖος, καὶ τὸ πυροβόλον τοῦτο πυροβολεῖ. Παρατηροῦμεν ἐκ Πειρικῶς ἐπὶ τοῦ δεικνύοντος δευτερόλεπτα ὄρολογίου ἡμῶν ὅτι, ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν εἶδομεν διὰ τηλεσκοπίου τινός, ἡ καὶ μὲ γυμνὸν ὀφθαλμὸν τὴν λάμπιν τῆς ἐκπυροσκορηθῆς, μέχρις οὗ φθάσῃ εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ παρατηρητοῦ παρήλθον 24 δευτερόλεπτα. Πολλαπλασιάζομεν τὴν κατὰ δευτερόλεπτον ταχύτητα τοῦ ἤχου, ἧτοι 340 μ. μετὰ τὸ 21° καὶ εὐρίσκομεν ὅτι ἡ ἀπόστασις εἶναι 8160 μ.

θερμ. ἡ ταχύτης τοῦ ἤχου κατὰ $1''$ εἶναι 333,61, ὑπὸ 10° θερ. 337, ὑπὸ 16° θερ. 340, 89. Εἰς τὴν πρακτικὴν χρῆσιν τῆς ταχύτητος τοῦ ἤχου λαμβάνεται πάντοτε ἡ τῶν 340 μ. ἀποστάσις.

ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ.

ὑπὸ Πάρου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη,
ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Κατανοεῖ τις εὐκόλως πόσον σπουδαία εἶναι ἡ κατὰ τὸ ῥίμμα ἐκτίμησις τῶν ἀποστάσεων. Ἀποβαίνει ἀδύνατον ἐν πράγματι νὰ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ κανόνες τοῦ ῥίμματος ἐὰν πρότερον δὲν γνωρίζῃ τις, πόσων μέτρων ἢ βημάτων εἶναι ἡ ἀπόστασις, ἢ χωρίζουσα τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐπιτύχῃ, καθ' ὅσον οἱ κανόνες τοῦ ῥίμματος δὲν ἐφαρμόζονται διὰ πᾶσαν ἀπόστασιν, ἀλλὰ δι' ὀρισμένην τινα ἀπόστασιν.

Διὰ πολυαριθμῶν πειραμάτων καὶ ἐκτεταμένων παρατηρήσεων, ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀποστάσεων, δυνάμεθα ν' ἀποκρίσωμεν τὴν εἴξιν τοῦ ἐκτιμᾶν μετὰ τινος ἀκριβείας, ἐκ πρῶ-

της ύψους τὰς ἀπομεμακρυσμένας ἀποστάσεις μὲ προσέγγισιν ἐπαρκῆ διὰ τὸ ῥῆμμα.

Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀποστάσεως ἐκτελεῖται ἢ διὰ μόνης τῆς ὀράσεως, ἢ τῇ βοηθείᾳ ὀργάνων, τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ ὡς καὶ ἡ χρῆσις, ὀφείλουσι νὰ ᾧσιν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀπλᾶ.

Διὰ τὴν ἐξ ὕψους ἐκτίμησιν τῶν ἀποστάσεων, πικραπέμπομεν τὸν βουλόμενον, εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ ῥήμματος τῆς 14 Ἰουλίου 1846 τὴν πρὸς χρῆσιν τῶν συνταγμάτων τοῦ πεζικοῦ, καὶ εἰς τὴν τῆς 28 Νοεμβρίου 1847 τῶν πεζῶν κυνηγῶν ἐνταῦθα ἐνοσχληθησόμεθα μόνον εἰς πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀποστάσεων βοηθείᾳ ὀργάνων.

Εὐκόλως παρατηρεῖ τις ὅτι τ' ἀντικείμενα φαίνονται ἐπὶ τοσοῦτον μικρότερα, ἀφ' ὅσον ἀπέχουσι περισσότερον' π. χ. εἰς ἀπόστασιν 300μ. ἡ πείρα δεικνύει ὅτι ἐν οἰονδήποτε ἀντικείμενον ἔχει ὡς ὀρατὸν ὕψος, τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ πραγματικοῦ εἰς 400μ., τὸ $\frac{1}{4}$ καὶ εἰς 500μ. τὸ $\frac{1}{5}$. Ἐννοεῖται ὅτι δι' ἄνδρα ὕψους 1,80μ., ἐὰν γνωρίζομεν τὰ φαινόμενα ὕψη εἰς 300μ., 400μ., 500μ. δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι τὰ ὕψη ταῦτα, ὅπως προσδιώρισωμεν τὴν ἐκ τοῦ ὀρωμένου ἀνδρὸς ἀπόστασιν. Οὕτω χρώμενοι ὀργάνου τινὸς θέλομεν εὑρεῖν τὸ ὕψος 1,80 ἀναγόμενον εἰς τὸ $\frac{1}{5}$, ἐκ δὲ τούτου ἐξάγομεν ὅτι ὁ παρατηρηθεὶς ἀνὴρ ἀπέχει ἀφ' ἡμῶν 500μ.

Ἐν πρώτοις ἐνασχληθησόμεθα εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φαινομένου ὕψους ἀνδρὸς ἱσταμένου διαδοχικῶς εἰς 100μ., 125μ., 150μ. μετὰ δὲ, εἰς τὴν εὑρεσιν τοῦ καταλληλοτέρου ὀργάνου, δυναμένου νὰ χρησιμοποιεῖται τὰ φαινόμενα ὕψη, διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀποστάσεων. (*)

(ἀκολουθεῖ)

(*) Ὁ περὶ τούτου πίναξ τεθῆσεται εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 1 Ἀπριλίου 1861.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

προσωρινὸς τῆς ὑπηρεσίας τῶν γραφείων καὶ τοῦ ἀκροατηρίου ἐν Ἀθήναις Διαρκοῦς Στρατοδικείου.

Θεωροῦντες ἀναγκαίαν τὴν διαρρύθμισιν καὶ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ παρ' ᾧ προϊστάμεθα Στρατοδικείου, τῇ προηγουμένῃ ἐπὶ τούτῳ συνεννοήσει ἡμῶν μετὰ τῶν Κ. Κ. Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου καὶ εἰσηγητοῦ τοῦ αὐτοῦ Στρατοδικείου, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 18564 ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου καὶ ἰδόντες τὸ ἀρθρον 109 τοῦ Στρατ. Κώδικος.

Κανονίζομεν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν γραφείων καὶ τοῦ ἀκροατηρίου ὡς ἐξῆς.

Α'. Ὅρα τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τοῦ Στρατοδικείου ὀρίζεται ἡ 8 Π. Μ. ἀπὸ τῆς ἐορτῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου μέχρι τῆς τοῦ ἀγίου Δημητρίου, ἡ 9 δὲ Π. Μ. κατὰ τὰς λοιπὰς ἐργασίμους ἡμέρας τοῦ ἔτους.

Β'. Αἱ ἐργασίμοι ὥρα τῶν γραφείων τοῦ Στρατοδικείου προσδιορίζονται εἰς τρεῖς μὲν πρὸ μεσημβρίας καὶ εἰς τρεῖς μετὰ μεσημβρίαν ἐκάστης ἡμέρας καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου μέχρι τῆς τοῦ ἀγίου Δημητρίου ἀνοίγονται τὰ γραφεῖα ἀπὸ τῆς 8—11 Π. Μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2—5 Μ. Μ. ὥρας, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἐργασίμους ἡμέρας τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς 9—12 Π. Μ. καὶ 2—5 Μ. Μ. κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς με ἐργασίμους ἡμέρας τοῦ ἔτους τῇ προσκλήσει τοῦ Κ. Β. ἐπιτρόπου καὶ εἰσηγητοῦ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας.

Γ'. Κατὰ τὰς κανονισμένας ὥρας ὀφείλουσιν ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Στρατοδικείου νὰ ἐμφανίζωνται τακτικῶς εἰς τὰ γραφεῖα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐργων τῶν. Κατὰ δὲ τὰς δικασίμους μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων.

Δ'. Ἐν περιπτώσει ἐκτάκτου κωλύματος ἢ ἀσθενείας οἱ

υπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ προειδοποιῶσι τὸν προϊστάμενον τοῦ γραφείου, παρ' ᾧ δειατελεῖ, οὐδέποτε δὲ νὰ ἀπουσιάζωσιν ἄνευ ἀδείας.

Ε'. Οἱ υπάλληλοι ἐργάζονται ἀσκεπεῖς, ἀπαγορεύεται δὲ αὐτοῖς τὸ καπνίζειν ἐντὸς τοῦ γραφείου.

ς'. Ἐκ τῶν υπαλλήλων τοῦ Στρατοδικείου εἰς τῶν υπογραμματέων ἢ γραφέων ἐργάζεται ἰδίως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Κ. Β. Ἐπιτρόπου, ὁ ἕτερος εἰς τὸ τοῦ Κ. Εἰσηγητοῦ, ὁ δὲ τρίτος, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, εἰς τὸ τοῦ Κ. Ἀντεισηγητοῦ. Εἰς ἅπαντας δὲ τούτους διαθέτει ὁ γραμματεὺς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκεῖνου ἐκ τῶν γραφείων, εἰς ὃ ἤθελε παρουσιασθῆ πλεονάζουσα ἐργασία καὶ καθ' ἃς ἡμέρας καὶ ὥρας ἢ κυρία αὐτῶν ὑπηρεσία δὲν ἤθελεν ἀπασχολεῖ αὐτούς. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐπιβλέπονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως, εἰς ὃν ἐναπόκειται ἡ διεύθυνσις ἀπάσης τῆς τοῦ δικαστικοῦ γραφείου ὑπηρεσίας, οἷον ἡ διανομὴ τῶν ἐργασιῶν ἐγγίνει μεταξὺ αὐτοῦ, τῶν υπογραμματέων καὶ γραφέων, εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἅπαντες ὀφείλουσι νὰ ἐργάζωνται ἀμοιβαίως, μηδὲν παρρηποδιζομένης τῆς ὑπηρεσίας.

Ζ'. Πᾶσα διένεξις ἢ διαφορά, ἣτις ἤθελεν ἀναφυῆ μεταξὺ τῶν εἰρημένων υπαλλήλων ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, θέλει ἀναφῆρσθαι διὰ τοῦ γραμματέως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Στρατοδικείου καὶ λύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ.

Η'. Τὸν γραμματέα ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ προσωρινῶς εἰς τῶν υπογραμματέων κατ' ἀρχαιότητα.

Θ'. Ἐκαστος τῶν υπαλλήλων εἶναι ὑπεύθυνος ἀτομικῶς διὰ τὰ ἀφορῶντα τὸ γραφεῖον, εἰς ὃ ἰδίως ἐργάζεται. Ὁ δὲ γραμματεὺς θεωρεῖται ἀλληλεγγύως μετ' αὐτῶν ὑπεύθυνος δι' ὅλα τὰ κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δικαστικοῦ γραφείου πραττόμενα σφάλματα καὶ πταίσματα καὶ διὰ τὰς ἐκ τούτων προκυπτούσας ζημίας κτλ.

Κλητῆρες.

Ι. Οἱ κλητῆρες ὀφείλουσι νὰ ὦσι παρόντες εἰς τὸ Στρατοδικεῖον κατὰ τὰς ἀνωτέρω προσδιορισθείσας ἐργασίμους ὥρας καὶ ἐνεργῶσι τὴν τε ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν των, ἰδίως δὲ 1) ὁ κλητῆρ τοῦ Στρατοδικείου, ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὁποῖου οἰκογενειακῶς ἐνοικεῖ, εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν φύλαξιν τοῦ καταστήματος, τὴν καθαριότητα καὶ τὴν θέρμανσιν τῶν

γραφείων, τὴν διακόσμησιν τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων καὶ τὴν συντήρησιν τῶν σκευῶν καὶ ἐπίπλων τοῦ Στρατοδικείου, 2) ὁ κλητῆρ χωροφύλαξ, τὴν ὑπηρεσίαν κλητῆρος τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν ἐπίδοσιν τῶν κλήσεων καὶ λοιπῶν δικογράφων. 3) ὁ ἀγγελιαφόρος τὴν μετακόμισιν τῶν ἐγγράφων καὶ λοιπὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν, καθ' ἃς λαμβάνει διαταγὰς, συμβουθούμενος καὶ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων κλητῆρων, ὡσάκις οὗτοι δὲν ἀπασχολοῦνται ὑπὸ ἰδιαιτέρας αὐτῶν ὑπηρεσίας.

ΙΑ'. Ἐν περιπτώσει συναγερμοῦ, ὁ μὲν χωροφύλαξ κλητῆρ θέλει εἰδοποιεῖ τὸν Πρόεδρον, Β. Ἐπίτροπον καὶ τοὺς Ἀντεπιτρόπους, ὁ δὲ ἀγγελιαφόρος τὸν Εἰσηγητὴν, Ἀντεισηγητὴν, γραμματέα καὶ λοιποὺς υπαλλήλους.

Ἀκροατήριον.

ΙΒ'. Οἱ ἀκροαταὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἄνευ ὄπλων καὶ ῥάβδων, ἴστανται δὲ ἀσκεπεῖς καὶ σιωπηλοί· ἐπὶ τούτῳ τίθεται πάντοτε παρὰ τῆς θύρας τοῦ ἀκροατηρίου, ἐκ τῆς εἰς τὸ Στρατοδικεῖον πεμπόμενης ἐνόπλου φυλακῆς, σκοπὸς, ἐπαγρυπνῶν τόσον εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τούτου, ὅσον καὶ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας ἐν γένει τῶν ἀκροατῶν κατὰ τε τὴν εἴσοδον καὶ ἐξοδον αὐτῶν ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου.

Ἀκροεὐθύτιον ἄρθρον.

ΙΓ'. Αἱ παραβάσεις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται πειθαρχικῶς κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους ἰδιαιτέρους κανονισμοὺς καὶ τὰς πειθαρχικὰς διατάξεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1861.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Διαρ. Στρατοδικείου

Α. ΣΟΥΤΣΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Α. Σκοπίτσας

Ἐθεωρήθη καὶ τροποποιηθεὶς ἐγκρίνεται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ

Ἀριθ. 4233

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

τῆς ἐν τῷ Ἰπποδρομίῳ τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν
ἐκπαίδευσως καὶ ὑπηρεσίας.

§ 1. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1859 ὑψηλοῦ

Βασιλ. Διατάγματος, σχηματίζεται Ἴπποδρόμιον ἐν τῇ πόλει Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἴπποδρόμιον τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν.

§ 2. Σκοπὸς τοῦ ἵπποδρομίου τούτου ἐστίν.

α). Ἡ ἀκριβὴς κανονικὴ καὶ ὁμοιόμορφος ἐκπαίδευσις περὶ τὴν ἵππασίαν τῶν διαφόρων ἐρίππων βαθμοφόρων τοῦ στρατοῦ.

β). Ὁ σχηματισμὸς ἀξίων καὶ τελείων προγυμναστῶν ἵππασίας.

γ). Ἡ κανονικὴ δάμασις καὶ ἐκγύμνασις τῶν νέων ἵππων ἢ ἡμιόνων.

δ). Ἡ περὶ τὴν ἵππασίαν ἐκπαίδευσις τῶν νεοσυλλέκτων.

§ 3. Τὸ ἵπποδρόμιον διευθύνεται παρ' ἐνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἐκ τῶν ἐρίππων σωμάτων ἐκλεγομένου, ἔχοντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἑνα εἰδικὸν διδάσκαλον τῆς ἵππασίας διὰ τοὺς μέλλοντος προγυμναστὰς καὶ ἵπποδάμους τῶν σωμάτων, ἑνα ἱλαρχον καὶ ἑνα λοχαγὸν τοῦ Πυροβολικοῦ ἢ τῶν ζευγιδῶν, οἵτινες ἔχουσιν ἴδιον καθήκον τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν εἰς τὸ ὄπλον τῶν ἀνήκόντων βαθμοφόρων, καὶ διὰ τούτων τὴν τῶν νεοσυλλέκτων.

Ἐν ἐλλείψει εἰδικοῦ διδασκάλου τῆς ἵππασίας, ἀνατίθενται εἰς αὐτοὺς τὰ καθήκοντα τούτου.

§ 4. Παρὰ τῷ διευθυντῇ τούτῳ πρὸς τούτοις διορίζεται ἀνάλογος ἀριθμὸς ὑπαξιωματικῶν ὡς προγυμναστὰι καὶ ἵπποδάμοι, ἐκλεγόμενοι παρὰ τῶν ἐρίππων σωμάτων τοῦ στρατοῦ, καὶ κατέχοντες τὰς παρὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἵππικοῦ ὀριζομένας ιδιότητας

(§ IX Σελ 22) Ἐν ἐλλείψει τούτων, θέλουσιν ἐκλεχθῆ ἑκεῖνοι οἵτινες ἔχουσι τὰ προσόντα καὶ τὴν ἔφεσιν ὅπως κατασταθῶσιν ἱκανοὶ προγυμναστὰι.

§ 5. Εἰς ὑπαξιωματικὸς διορίζεται φύλαξ τοῦ ἵπποδρομίου, κρητὸν τὰς κλείς καὶ ἐπιβλέπων εἰς τὴν διατήρησιν καὶ καθαριότητα τοῦ ἵπποδρομίου.

§ 6. Ἡ ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ ἐκπαίδευσις γενήσεται ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἐν τῷ κανονισμῷ τοῦ ἵππικοῦ ἐνδιαλαμβανομένων (τμημα II κεφαλ. 4 καὶ παρακατιῶν).

§ 7. Ἡ ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ ἐκπαίδευσις διαιρεθῆσεται εἰς δύο διακεκομμένας τάξεις· εἰς κατωτέραν ἐκπαίδευσιν, σκοπὸν ἔχουσαν νὰ διδάξῃ τὴν ἵππασίαν εἰς τοὺς ἐρίππους ἐαθμολό-

γους τοῦ στρατοῦ, τοὺς μὴ προωρισμένους νὰ διδάξωσιν εἰς ἄλλους τὴν ἵππασίαν, καὶ εἰς ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, ἐπομένην τῆς πρώτης, σκοπὸν ἔχουσαν νὰ σχηματίσῃ ἀξίους καὶ τελείους προγυμναστὰς ἵππασίας, καὶ νὰ διδάξῃ ἐντελῶς ἅπαντας τοὺς κλάδους τῆς ἵππικῆς τέχνης.

Ἡ τελευταία αὕτη ἐκπαίδευσις ἐστὶν ὑποχρεωτικὴ εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπαξιωματικούς τοῦ ἵππικοῦ, καὶ εἰς ἀνάλογόν τινα ἀριθμὸν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Πυροβολικοῦ.

§ 8. Ἡ δάμασις καὶ ἐκγύμνασις τῶν νέων ἵππων ἢ ἡμιόνων γενήσεται ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ τῇ ἐπιστάσῃ τοῦ διευθύνοντος, παρὰ τῶν βαθμοφόρων τοῦ ὄπλου εἰς 8 ἀνήκουσι τὰ κτήνη.

Ὅσακις ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰδικῶν προγυμναστῶν τοῦ ἵπποδρομίου εἶναι ἀνεπαρκής, ὥστε νὰ χρησιμεύσωσι συνάμα ὡς προγυμναστὰι καὶ ἵπποδάμοι, οἱ διοικηταὶ τῶν ἐρίππων σωμάτων ὀφείλουσιν νὰ παραχωρῶσι τοὺς διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀναγκαίους ὑπαξιωματικούς, ὀριζομένους ἐκάστοτε προτάσει καὶ ἐκλογῇ τοῦ διευθύνοντος.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν νεοσυλλέκτων ἐνεργεῖται δι' ἕκαστον τῶν σωμάτων, εἰς ἰδιαιτέρας ἡμέρας καὶ ὥρας, ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν τοῦ διευθυντοῦ, παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ λοιπῶν βαθμοφόρων τοῦ ὄπλου εἰς 8 οἱ νεοσύλλεκτοι ἀνήκουσιν.

§ 9. Ἡ ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ ἐκπαίδευσις ἐστὶν ὑποχρεωτικὴ δι' ἅπαντας τοὺς νεοδιοριζομένους, ἔχοντας δικαίωμα εἰς ἵππονομήν, ἀξιωματικούς τῶν διαφόρων σωμάτων, διὰ τοὺς ἀνθυπασπιστὰς τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ ἵππικοῦ, διὰ τοὺς νεοδιοριζομένους Ὑπασπιστὰς τῶν λοιπῶν σωμάτων, καὶ τοὺς νεοδιοριζομένους ἀξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς, καὶ δι' ὅσους ἄλλους ἐρίππους ἀξιωματικούς θεωρηθῆ τούτο ἀναγκαῖον παρὰ τῶν σχετικῶν διοικητῶν των.

Οἱ λοιποὶ ἔχοντες ἵππους ἀξιωματικοὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐξασκῶσιν ἑαυτοὺς ἢ τοὺς ἵππους των ἐντὸς τοῦ ἵπποδρομίου, ἀλλ' εἰς τὰς παρὰ τοῦ διευθυντοῦ ὀρισμένας ὥρας καὶ ἡμέρας, τηροῦντες τὰς γενικὰς περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Σχολῆς ταύτης διατάξεις.

§ 10. Εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἵπποδρομίου, τὸν εἰδικὸν διδάσκαλον τῆς ἵππασίας, καὶ τοὺς ἀξιωματικούς, οὐδὲν ἐπιμισθιον χορηγεῖται, πλὴν τοῦ κανονισμένου μηνιαίου μισθοῦ.

Εἰς τοὺς εἰδικοὺς προγυμναστάς τοῦ ἵπποδρομίου χορηγεῖται δεκάδραχμον ἐπιμίσθιον, ὅταν ἐντελῶς ἐκπαιδευθέντες οἱ ἴδιοι λάβωσι τὸ δικαίωμα τοῦτο δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς, καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἔκτακτος αὕτη ἐνασχόλησις των εἰς τὸ ἵπποδρομίου.

Τὸ αὐτὸ ἐπιμίσθιον χορηγεῖται καὶ εἰς τὸν ὑπαξιωματικὸν φύλακα τοῦ ἵπποδρομίου.

Ἡ ἐπασχόλησις τῶν διαφόρων βαθμοφόρων εἰς τὸ ἵπποδρομίου τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν δὲν ἀπαλλάσσει αὐτοὺς τῆς λοιπῆς ὑπηρεσίας, ἰδίως δὲ τῶν ἀσκήσεων εἰς τὰ σχετικὰ των σώματα, ἐκτὸς ὅσας τις τοῦτο, προτάσει τοῦ διευθυντοῦ, ἤθελεν ἐγκριθῆ δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἵπποδρομίου, ἔχων ἐκάστοτε ὑπ' ὄψιν του τὰς ὥρας τῆς ὑπηρεσίας τῆς φρουρᾶς, τὴν ὥραν τοῦ χρόνου καὶ τὰς ἀσκήσεις τῶν διαφόρων σωμάτων, θέλει συντάσσει πίνακα ὀρίζοντα τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας, καθ' ἃς νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ γίνηται ἡ περὶ τὴν ἵππασίαν ἐκπαίδευσις τῶν διαφόρων σωμάτων, τᾶξεων ἢ καὶ τῶν ἀτόμων, καὶ ἡ δόμωσις τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων. Τὸν πίνακα δὲ τοῦτον θέλει ὑποβάλλει ἐκάστοτε εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργείου, συνοδεύων αὐτὸν με' ἡτιολογημένην ἔκθεσιν. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας, θέλει ἀναφέρει εἰς τὸ ὑπουργεῖον λεπτομερῶς τὰ ἐνεργηθέντα κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἵπποδρομίου τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν, θέλει ἀνταποκρίνεσθαι ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ ὑπουργείου καὶ τῶν λοιπῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῆς εἰδικῆς του ὑπηρεσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαρτίου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἀριθ. 4482. Περὶ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 400 τοῦ Στρατ. Ποιν. Κώδικος καθιερωμένων.

Πρὸς τὸν Β. Ἐπίτροπον τοῦ Διαρχοῦς Στρατοδικείου Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 400 τοῦ Στρατ. Ποιν. Κώδικος εἰς τὸν καθιερούμενον κοινοποιεῖται ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς τῆς εἰς

δίκην εἰσαγωγῆς αὐτοῦ καὶ ἡ πράξις, δι' ἣν κατηγορεῖται αὕτη δὲ δὲν δύναται νὰ μεταβληθῆ ὑπὸ τοῦ Β. Ἐπιτρόπου, διότι εἰς τὸ ἐγκλητήριον αὐτοῦ ὀφείλεται κατὰ λέξιν νὰ ἀντιγράφονται τὰ ζητήματα τῆς κατηγορίας, ὅπως ἔχουσι, μὴ μεταβολομένων τῶν περιστατικῶν· συγχωρητέον δὲ μόνον νὰ σημειῶνται τὰ κυριώτερα περιστατικά, ἂν τυχόν ἐν τῇ περὶ εἰσαγωγῆς εἰς δίκην διαταγῇ δὲν μνημονεύονται, χωρὶς ὅμως ἐκ τῆς προσθήκης ταύτης νὰ μεταβάλλωνται τὰ ζητήματα τῆς κατηγορίας ἄτινα ἀπαρλλάκτως καὶ ὑπὸ τοῦ Κ. Προέδρου τίθενται κατὰ τὸ ἀρθρον 126 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος. Εἰς τοῦτον δὲ μόνον ἐπιτρέπεται νὰ ἐπενέγκῃ διορθώσεις εἰς τὰ ζητήματα τῆς κατηγορίας, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε μεσολαβήσει λάθος εἰς τὴν χρονολογίαν, τοὺς ἀριθμοὺς, τὸ ὄνομα ἢ τὴν κατοικίαν καὶ οὐδὲν πλέον. Ἐχει ἐντούτοις τὸ δικαίωμα νὰ θέσῃ ζητήματα νέα, εἰς ἀναφανῆ τοιαύτη ἀνάγκη ἐκ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας, οὐδέποτε ὅμως, ἐπαναλαμβάνομεν, ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα ὁ Κ. Β. Ἐπίτροπος νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ ἐγκλητήριον του ἐπιχειρήματα ἐναντία τῶν περιεχομένων ἐν τῇ διαταγῇ ἡμῶν, νὰ τροποίσῃ τὰ ζητήματα, ἢ νὰ προσθέσῃ ἄλλα, καὶ ἀπαγορεύομεν μάλιστα πᾶσαν τοιαύτην προσθήκην καὶ μεταβολὴν, ὡς ἀπειλούσας ἀκύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἀριθ. 4329. Περὶ τῶν διατυπώσεων τοῦ ἀρθρου 98 καὶ 97 τοῦ Στρατ. Ποιν. Νόμου παρατηρήσεις τινές.

Πρὸς τὸν Β. Ἐπίτροπον τοῦ Διαρχοῦς Στρατοδικείου Ναυπλίας.

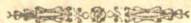
Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 180 ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου (ε. ε.) ἐγγράφου ἡμῶν πρὸς τὸν Κ. Εἰσηγητὴν τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖτε Στρατοδικείου λαμβάνοντες ἀφορμὴν, σὰς παρατηροῦμεν, ὅτι κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρου 98 τοῦ Στρατ. Ποιν. Νόμου, ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος ὀφείλει ἀνευ ἀναβολῆς καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἐγγράφων τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Εἰσηγητοῦ, νὰ διαβιβάσῃ εἰς ἡμᾶς αὐτὰ δὲν δύναται ἕθεν νὰ διατάξῃ εἰκοθεν καὶ μετὰ

τὸ πέρας τῶν ἀνακρίσεων ἀνευ ὀριστικῆς ἡμῶν διαταγῆς περαιτέρω ἀνακρίσιν, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰ ἔργα τοῦ Εἰσηγητοῦ παύουσιν, ἅμα τῇ συντάξει τῆς ἐκθέσεώς του κατὰ τὸ ἄρθρον 98 τοῦ Στρατ. Ποιν. Κώδικος καὶ τῇ διαβιάσει αὐτῆς εἰς τὸν Β. Ἐπίτροπον, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ δικαίωμα τῆς διαταγῆς πρὸς περαιτέρω ἀνακρίσιν ἀνέθεσεν ὁ νόμος μόνον εἰς ἡμᾶς, κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον.

Δὲν ἤθελε δὲ συμβῆ βεβαίως τὸ ἀτόπημα τοῦτο, ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως ἠθέλετε ἐξασκήσει τὰ δικαιώματα, τὰ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 97 τοῦ Στρατ. Ποιν. Νόμου καθιερωθέντα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ πρὸς ἀκριβῆ καὶ ταχεῖαν τῶν ὑποθέσεων διεξαγωγὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Μαρτίου 1861.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Διὰ Β. Δικτάγματος τῆς 22 Μαρτίου 1861.

Ἐπροβιάσθησαν.

«Καταλυματίας Τάγματος I. Τάξεως ὁ Καταλυματίας Τάγματος II Τάξεως Ἰωάννης Κοντογιάννης.

Καταλυματίας Τάγματος II Τάξεως· οἱ λογισταὶ I Τάξεως Θεοράνης Βενετζάνος, Γεώργιος Νεροῦτσος, Βασίλειος Λεονάρδος, Νικόλ. Παππαρέσκος, Νικόλ. Λούρος καὶ Δημήτρ. Ἀποστολόπουλος.

«Λογισταὶ I Τάξεως, οἱ Λογισταὶ II Τάξεως, Ἀπόστολος Χρηστόφορος, Ἄνδρ. Σακκελαρόπουλος, Ἰωάννης Κάσσις, Εὐστάθιος Μομιᾶς καὶ Μιλτιάδης Θών.»

Ἦνομάσθησαν.

Ἐπικαταλυματῆαι I Τάξεως, οἱ ἐπικαταλυματῆαι II Δημήτριος Δορδαγάνης καὶ Γεώρ. Παλαιολόγος.

Δι' ὁμοίου Δικτάγματος τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ὁ Λογιστὴς I Τάξεως Νικόλ. Ζώρας ἐπροβιάσθη Καταλυματίας Τάγματος II Τάξεως.

Ἀθήνησι τῇ 23 Μαρτίου 1861

